

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 3 (14). 2 ärgängen

Torsdagen den 16 januari 1941

Pris med kalendern 30 kop.

Triumf för folkens Stalinska vänskap

"Pravdas" ledarartikel den 14 januari 1941

Den 12 januari var en viktig dag i de nya sovjetrepublikernas liv. På nämnda dag valde Litauens, Lettlands, Estlands och Moldaviens sovjetrepubliker samt Ukrainas Izmaili och Tschernovits oblasters kandidater till USSR:s Hösta Råd. På samma dag ägde rum i Moldaviens SSR, Izmaili och Tschernovits val till republikernas Hösta Råd.

Denna betydelsefulla dag i de nya sovjetrepublikernas och oblasternas liv, dagen, som gick in i historien som de befriade folkens riktiga festdag, gav också märkliga resultat, som vittna om folkens nya stalinska triumf, den lenin-stalinska fredspolitiks seger.

I dag publiceras i "Pravda" de första uppgifterna från valen, som ägde rum i de nya sovjetrepublikerna och oblasterna. Efter dessa uppgifter valdes överallt kandidaterna i kommunisternas och de partilösa block. I Moldaviens SSR, Ukrainas SSR, Izmaili och Tschernovits oblasters deltog över 98% av alla väljare, i Lettlands SSR och Estlands SSR över 96% samt i Litauens SSR över 90%.

Dessa synbarliga och övertygande siffror äro en stor och uppmuntrande glädje för vårt fosterlands alla arbetande och för Sovjetunionens alla vänner.

Samtidigt äro dessa siffror ett tillintetgörande slag mot alla socialisms fiender, som i sin obegränsade ondska överhöljde oss med skvaller, när de Baltiska staternas och Bessarabiens folk förenades sig med USSR:s folks broderliga familj. Dessa siffror äro ett slag mot de borgerliga agenterna, som försökte omintetgöra valen och försökte tillintetgöra segern för kommunisternas och de partilösa stalinska block.

Sådana valresultat har det inte varit och kunnat vara f. d. Litauen, Lettland och Estland, när makten innehades av borgerliga regimer. De ha inte varit och kunnat vara i Bessarabien och Nord-Bukovina, när dess arbetande folk förtrycktes av de rumänska bojarna. Sådana valresultat kunde inte tidigare vara här och ej heller i något annat kapitalistiskt rike. I Smetonas-Litauen deltog år 1936 i "valen" 33 till 38% av alla väljare. Den gamla borgerliga riksdagens representanter samlade enligt statistiska uppgifter 23-27% av alla väljares röster. I enskilda fall kunde en kandidat få över 50% av alla röster. Samma var förhållandet i det gamla Lettland.

De nyss avslutade valen visa tydligt, hur de nya sovjetrepublikerna gå den rätta vägen tillsammans med de nya sovjetoblasterna. Dessa republiker och oblasters uppleva nu Sovjetmaktens vär. Under långa år ha de måst tråla under borgerliga diktatorer och deras kultur har inte fått uppblossa. Den 12 januari visar stämningen hos de nya sovjetmedborgarna.

Det arbetande folket i Lettland, Litauen, Estland och de oblasters, som förenades med Ukrainas SSR och Moldaviens SSR, sträfvade med alla sina tankar mot sovjetmakten redan då, när de undertrycktes av kapitalister och godsägare. Sovjetmakten var en dröm, för vars förverkligande det arbetande folks bästa söner stredo. Denna dröm har gått i uppfyllelse. Sovjetmakten blev verklighet.

Livet visade, att sovjetmakten uppfyllde dessa miljoners alla ljusaste drömmar, som nyligen voro förtryckta av kapitalister. När de gävo sina röster för kandidaterna i kommunisternas och de partilösa gemensamma stalinska block upprepade de nya sovjetrepublikerna och oblasterna detta, som de sade, när de för första gången flingo uttrycka sin vilja fritt: Leve sovjetmakten! Leve den Stalinska Konstitutionen!

Med valen den 12 januari förenades sig de nya sovjetrepublikerna och oblasterna ännu intimare med det stora Sovjetunionens liv. Genom sina representanter i USSR:s Hösta Råd börja de aktivt delta i det stora socialistiska landets styrelse.

Valresultaten uppdagade detta "undermedel" — enligt Lenins utsägo, som sovjetmakten äger för sitt befästande, sin tillväxt och utvecklandet av sin styrka.

Sammanfattningen av valen den 12 januari är den Lenin-Stalinska folkpolitikens lysande seger. Den är uttrycket för den elliåriga patriotismen hos de nya sovjetmedborgarna, uttrycket för kärleken mot det stora fosterlandet och mot dess ledare, kamrat Stalin. Samtidigt är det också en förklaring till de nya Sovjetrepublikernas och oblasternas arbetare taga på sig. Det är en stor och helig ed att osjälviskt tillsammans med USSR:s folk kämpa för vårt fosterlands styrka och säkerhet, för kommunismen. En hälsning till de nya sovjetrepublikernas och oblasternas arbetare!

Estlandssvenskarna röstade enhälligt

De ute på Estlands kuster och där bosatta svenskarna visade ett mycket livligt intresse för de nyss överständna valen. I en del valkretsar deltog icke mindre än hundra procent av alla röstberättigade. Sådant har aldrig hänt bland estlandssvenskarna vid valen under den borgerliga regimen. Huru mangrant svenskarna deltog i valen i de olika valkretsarna ute i svenskbygden framgår av här nedan angivna siffror:

Av de olika valavdelningarna ute i svenskbygden ha röstat 100-procentigt Klottorps, Sutleps, Bergsby, Saxbys och Söderbys valavdelningar. Detta visar, att huvudparten av estlands-svenskarnas valavdelningar för första gången röstat hundraprocentigt. I de olika kommunerna blev resultatet av den första sammanräkningen av valdeltagarna följande: för Nuckö kommun 98%, för Rikull 93,3% och för Vormsö 99%.

Här ovan angivna valresultat äro de högsta möjliga, som man kan tänka sig och de visa att de uppställda kandidaterna, kamrat Vares och kamrat Jakobson fullständigt äga estlandssvenskarnas förtroende.

Svenskarna visste att genom detta val valde de in män vid riksstyret, män som äro fria från alla schauvinistiska förtryckningsidéer, män som komma att behandla estlandssvenskarna rättvist och ge dem lika stora rättigheter, som alla andra nationer ha i Sovjet-Estland.

"Annat var det", sade en bonde, "när vi förr gingo till valen. Då visste vi att i de flesta fall voro de uppställda kandidaterna av sådana partier, i vars program det ingick att förtrycka och utrota svenska språket och den svenska kulturen i landet."

Vid de här valen var det helt annorlunda. Nu gingo svenskarna med glädje till valen. Nu kunde de möta upp vid valurnorna med

21 januari — 17-årsdagen av Lenins död

Till Lenins minne

V. I. LENIN

22 apr. 1870 — 21 jan. 1924

Vladimir Ilyitj Lenin (Uljanov) föddes den 22 april 1870 i Simbirsk (nu Uljanovsk). Sedan han år 1887 avslutat gymnasiet, inträdde Lenin i Kasans universitet. Vladimir Ilyitj arresterades för deltagande i ett revolutionärt studentsammanträde, utkastades ur universitetet och sändes till byn Kokosjino. År 1888 återvände Lenin till Kasan, där han deltog i den marxistiska cirkeln och läste Marx-Engels' revolutionära teori. År 1899 flyttade Lenin tillsammans med sin familj till Samara, där han organiserade den första marxistiska cirkeln och ledde den. År 1891 tog Lenin som extern en glänsande examen vid Petersburgs universitet och fick första klassens diplom inom juridiken.

I augusti 1893 bosatte sig Lenin i Petersburg och blev snart den erkände ledaren för Petersburgs marxister. År 1895 samlade Lenin alla marxistiska cirklar i Petersburg till "Kampförbundet för arbetarklassens befrielse", vilket var det revolutionära proletära partiets första verkliga planta. Den 21 december 1895 arresterades Lenin och satt över ett år i inspärrad. Den 10 februari 1897 skickades Lenin för tre år till byn Schuchenskoje i länet Minussinsk.

Vid deportationstidens slut år 1900 for Lenin till utlandet, där han organiserade och redigerade tidningen "Iskra" (Gnistan), vilken spelade en jätteroll vid bildandet av det revolutionära partiet.

I november 1905 återvände V. I. Lenin till Ryssland och tog itu med den egentliga ledningen av revolutionen. Men efter det revolutionen undertryckts, var Lenin ånyo tvungen att fara till utlandet, där han kämpade en jättekamp med likvidatorismen och trotskismen för att sammanhålla och försäkra partiet.

Lenin återvände till Ryssland först i april 1917. Under ledning av bolsjevikernas parti med Lenin och Stalin i spetsen, genomförde Rysslands proletariat tillsammans med de fattigare bönderna i oktober 1917 den socialistiska revolutionen. Den 8 november 1917 blev Lenin ordförande för Rysslands folkkommissariärad.

Lenin, revolutionens geni, skapade bolsjevikernas parti, fastställde dess ideologiska, organisatoriska, taktiska och teoretiska grunder. I kampen mot talrika fiender, den II Internationals opportunisterna stod Lenin för marxismen och utvecklandet, berikande den med nya erfarenheter inom klasskampen och det socialistiska uppbyggingsarbetet. "Leninismen är marxismen för imperialismens och den proletära revolutionens epok" (Stalin). Lenin var även organisatören av och ledaren för den Kommunistiska Internationals.

Lenin dog den 21 januari 1924. Vid hans kista gav kamrat Stalin en ed att uppfylla och omsätta Lenins testamente. Detta har nu gjorts. På Lenins väg går nu Sovjetlandet under ledning av Stalin mot kommunismen.

valsedlar på sitt eget språk, sådant som aldrig tidigare ha ut här i landet, vetande att de röstade på personer, som sedan långt tillbaka äro kända för kämpar för arbetarklassens väl och för de socialistiska idéernas förverkligande, samt att de skydda och taga vara på svenskarnas intressen lika väl som på andra i den stora Sovjetunionen boende nationer.

För sjuttio år sedan, den 21 januari 1924 klockan 18.50 upphörde hjärtat hos det arbetande folkets geniale lärare och ledare Vladimir Ilyitj Lenin att slå. Under de största revolutionsstormarnas och omvälvningarnas historiska epok, under de år då den gamla ordningen föll och den nya världen föddes, höjde Lenin högst Marx' och Engels' allt besegrande lära. Lenin avslöjade och besegrade i grund opportunisterna och förrådnarna, vilka sökte förvränga denna stora lära. Lenin organiserade och utbildade bolsjevikernas parti — ett nytt slags parti, som ledde massorna till anfall mot kapitalismen i kamp för ett nytt lyckligt liv.

Lenin var född för revolution. Så sade om honom hans trogne vän och medkämpe Stalin. Som en bergörn, vilken ej känt fruktan i kampen utan modigt förde sitt parti vidare, var Lenin den största mästaren vid ledningen av revolutionen och den geniale organisatören vid uppbyggandet av det nya socialistiska livet. Och som sådan gick han in i historien, i legenderna och folks sånger.

När Vladimir Ilyitj dog, gav kamrat Stalin en ed i det bolsjevistiska partiets namn: att hålla högt och bevara ren partimedelens stora kallelse; att bevara och hålla partiets enhetlighet som en ögonsten; att hålla och befästa proletariatets diktatur, att med all kraft befästa arbetarnas och böndernas förbund; att befästa och utvidga Sovjetunionen; att förstärka vår Röda Armé och vår Röda Flotta, att befästa och utvidga förbundet av hela världens arbetande folk — den Kommunistiska Internationals.

Att i vårt land uppbygga socialismen, att befästa vårt hemlands oavhängighet, att föra det ut ur medeltidens och mörkets banor till nutidens industri och mekaniserade kollektiva lantushållning — detta var Lenins program för uppbyggandet av socialismen i USSR, det program, vilket Stalins geni fulländade och utförde.

Lenins drömmar gingo i uppfyllelse! Stolt reser sig det socialistiska samhällets maktiga ljusa byggnad i höjden. Man har skapat en ny, en tidigare icke sedd typ av en stat, vilkens kraft är gömd i det oslitliga bandet och i den bergfasta enhetligheten hos massorna. För all framtid har man i USSR utrotat människornas ömsesidiga exploitation.

Lenins initiativ lever och segrar! Det lever i enhetligheten hos Lenin-Stalins stora parti, i de bolsjevistiska ledens järnhårda enhetlighet, i Centralkommitténs för UK(b) Parti kloka ledning. Lenins levnadsverk lever och blomstrar i striderna från socialismens sol, i arbetarnas och böndernas outhärliga arbete, i folks skapande kamp, i den stahhanovska rörelsen bland alla USSR:s folk.

Mäktigt och stark är sovjetrepublikernas union. Stolt och manande vajar över den socialismens segerrika fana. Under Stalins ledning går vårt sköna hemlands folk glatt och modigt mot kommunismens höjder.

Marxism-leninismen segrar över hela världen! Må Marx-Engels-Lenin-Stalins obesegrade fana vaka ännu högre!

Ett viktigt beslut

I förra numret publicerade vi ett beslut av ESSR-s Folkkommis-
sariär angående annullerandet av
gamla skulder och böter inom
lantbrukshållningen, vilket är av en
oerhörd stor betydelse.

Bredvid de redan tidigare av
Partiet och regeringen i det sov-
jetestniska arbetande folkets in-
tressen taga stegen, understryker
den för handen varande bestäm-
melsen angående annullerandet av
skatteskulder och böter än en gång
EK(b) Partis och Regeringens samt
även kamrat Stalins personliga
strävan att på allt sätt sörja för
vår unga Sovjetrepubliks lantbe-
folkning.

Med ESSR-s ovannämnda bestäm-
melse annullerar man köpeskuld
på mera än 34 miljoner rubel för
lantbrukshållningen, vilka summor sam-
lades som en tung börda på lant-
befolkningens skuldror. Detta var
ett resultat av den under den borger-
liga regeringen genomförda
jordreformen. Likaså strök man
på grund av ovannämnda bestäm-
melse skatter och böter på en
summa av 16 miljoner rubel, vilka
bestäms på grundval av lagar,
som trätt i kraft under den borger-
liga regeringen. Tyngden av dessa
skatter och böter förde ofta lant-
brukshållningen nära undergången.

Sålunda voro i det borgerliga Est-
land av 140000 lantbrukshåll 25000
utan jord, häst och ko. Nära 40000
lantbrukshåll hade jord endast som
små bitar (9,7% av hela åker-
jordsarealen), av vilken orsak de
ofta hade varken ko eller häst.
Enligt de statistiska uppgifterna
hade alla dessa bönder endast
11,4% av hästarna sammanlagda
summa och 11,8% av kornas sam-
manlagda summa. 65.000 medelstor-
a lantbrukshåll hade 43,9% av
hela jorden i sin besittning, 49%
av hästarna och 46,7% av korna.
Allt det övriga var i händerna på
35.000 storbönder.

Vid slutet av år 1939 utgjorde
drängarnas antal i Estland 18,3%
av hela den arbetande lantbe-
folkningen.

Bredvid detta var en stor del
lantbrukare utan jord och med
liten jord tvungen att söka sig ut-
komst med icke-jordbruksarbeten
i staden och fyllde ofta de arbets-
lösas led.

Enligt statistiska uppgifter mins-
kade under perioden 1922—1939
den lantbrukande befolkningen med
mer än 33,5 tusen människor.

Agrarhushållningens kreditssys-
tem, enligt vilket man gav lån
beroende på hushållets betalnings-
förmåga, hjälpte endast till vid
försäkrandet och utvidgandet av
de förmögna hushållen och
påskyndade i samma mån de fat-
tiga hushållens ruin.

Sådan var i verkligheten lant-
hushållningens "utveckling" i det
borgerliga Estland. I samband med
beslutet av ESSR-s Folkkommis-
sariär och Estlands Kommunistiska
(bolsjevistiska) Partis central-
kommitté av den 2 oktober 1940
fingo bönder utan jord och med
liten jord sådan av statens reser-
ver, vilka omfattade 757.428 ha.
Till den 15 december f. å. hade
24.755 bönder utan jord tilldelats
den för dem bestämda jorden,
medan 27.609 bönder med liten
jord fått sin jord utökad.

Efter det bönderna utan jord
och med liten jord fått sin sådan
tilldelad, fortsatte Kommunistiska
Partiet och ESSR-s regering un-
derstöddjandet av bönderna. I no-
vember år 1940 gav man bönderna
krediter till en sammanlagd summa
av 7.200.000 kronor för anskaffan-
det av jordbruksmaskiner och in-
ventarier, för köp av arbetsdjur
och boskap och för uppbyggande
av böningshus och ekonomi-
byggnader.

Även i fortsättningen ger man
hushållen agrarekonomisk kredit
och då i främsta rummet sådana
fattiga och medelstarka hushåll,
som ej haft möjlighet att få kre-
diter i det borgerliga Estland.

Den i förra numret publicerade
förordningen befriar slutgiltigt
den arbetande lantbefolkningen
från den tunga bördan av köpe-
skatter och annullerar dess skulder i
samband med alla skatter och bö-
ter.

Vandrande i Lenin-Stalins spår
sörjer vårt parti och vår regering
även i fortsättningen på allt sätt
för den arbetande lantbefolkning-
en, och även framdeles skall
hjälp till torpare och småbönder
på landet alltid fortsätta.

Valen på Vormsö

Stort deltagande i valen

Valdagen blev för Vormsöborna
en riktig festdag. Husen voro deko-
rerade med flaggor och granskransar,
i offentliga byggnader och i
skolorna fanns det gott om
paroller, bilder och plakater. Redan
tidigt på morgonen voro valdelata-
gare på väg till valpunkterna, av
vilka det fanns tre på ön och voro
belägna i Hullo, Saxby och Söder-
by. Valpunkterna voro smukt
dekorerade med Vormsö färger
och mönster, paroller, granskransar
och flaggor.

Den första, som använde med-
borgarrättigheten och uppfyllde
medborgarplikten i Hullo val-
punkt, Vormsö sockenstuga, var
dagsarbetaren Jaan Meriloo, vilken
redan kl. 6 röstade för kamr. Va-
res och kamr. Jakobson. Därefter
följde en tät valdelatagareström,
som var livligast mellan kl. 12 och
14. När klockan var 18 hade
omkring 70% redan avgivit sina
röster, i Söderby också omkring
70% och i Saxby nästan 100%,
endast tre röstberättigade hade
inte avgivit sina röster. De gamla
avhämtade man med häst till val-
punkterna och till de sjuka gick
man hem med valurnorna, så att
alla skulle ha möjlighet att använ-
da sin rösträtt.

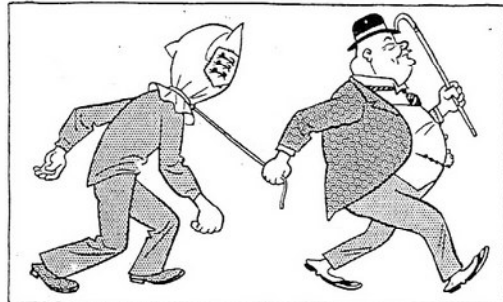
Valdelatagnas stämning stod
högt och hos alla märktes ett djupt
medvetande om den socialistiska
ordningens fördelar och betydelsen
av uppfyllandet av medborgarplik-
ten. Länge minns vormsöborna den
första socialistiska valdagen — den
12 januari 1941.

Kandidaten kamrat A. Jakobson talade på Vormsö

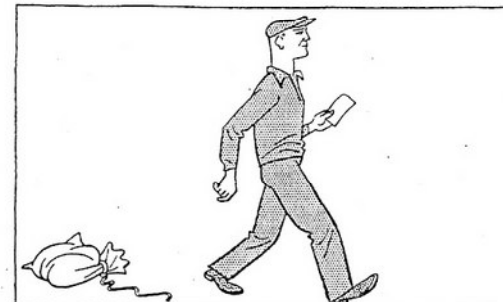
Fredagen den 10 januari talade
kandidaten till Nationernas Råd
i USSR kamrat A. Jakobson på
Vormsö i Hullo och i Saxby. I
Hullo folkhus öppnade mötet kom-
m. äldsten kamrat Stenholm.

Därefter ljöd Inetrnationalen.
Från Röda Arméns Gränsbevak-
ning talade kamrat Teetsov på est-
niska. Han påpekade den före-
stående dagens vikt och uppropa-
de att rösta för sina egna kandida-
ter, för de bästa av de egna. Efter
kamrat Teetsov talade kandidaten
kamrat August Jakobson. I sitt tal

Valen förr och nu

Under kläckvalen drog man "Isamailits" med tre valpar dekorerade såväl
över huvudet på den unge och förde honom in i en apolitisk luftkrets, för att
han ej skulle fördärva sin synkrets.

Nu gick den unge till valen med öppna ögon sände de bästa kämparna
för folks intressen till Folkrepresentationen.

upplyste han om det kapitalistiska
och det socialistiska systemets skill-
nad. Vidare drog han slutsatser av
denna korta tid under vilken det
hos oss har varit socialistiskt sys-
tem, visade vilka framgångar det
gjorts under denna tid och till slut
sade han, att de svårigheter vi
ännu har att kämpa med skall
övervinnas slutgiltigt och att
det säkert stundar ett lyckligt
och framgångsrikt liv för oss. Till sist
talade EK(b)P Läänemaa kommit-
tets representant kamrat Kilm.
Han gjorde upprop till alla åhöra-
re att rösta för våra kandidater
och komma till valen 100%. Sam-
manträdet fortsatte med konsert-
delen, som ordnades av en
musikensemble från Tallinn. Som
solist sjöng baritonerna A. Arder.
Sammanträdet slutade med dans.

Nuckö studiecirkel tillfreds- ställer inte folks fordringar

På Nuckö arbetar en politisk
studiecirkel under ledning av Bir-
kas Folkhögskolas rektor, kamr.
Fr. Isberg. Denna studiecirkels
arbete kan inte alls kallas för
förstklassigt. I studiecirkeln äro
endast indragna traktens folkskol-
lärare, vilka ha sammanträdna va-
rannan vecka och nog lära UK (b)
Partis historia och behandla poli-
tiska frågor, men sina kunskaper
ge de inte vidare åt traktens be-
folkning. De ha inte medtagit i
studiecirkeln den omgivande
traktens bönder, fiskare och ung-
dom. Sällan uppträda dessa folk-
skollärare inför allmänheten med
klärliggande tal över politiska äm-
nen.

Med kandidaten kamrat A. Jakobson på Vormsö

Det var på fredagen den 10 d. män-
två dagar före valdagen, då jag och den
7-manniga musik-ensemblen från Tallinn
hann till Hapsal, med en timmes före-
sning av tåget. Efter några minuters
skande på plattformen hittades vi av en
människa av EK(b) P-s Kommitté i
Läänemaa och så gick det livligt med bil
direkt till EK(b)P Läänemaa kommitté.
Första blicken i rummen visade, att man
var i full gång med arbeten i kommittén,
och man hann knappast mottaga oss.
Dock hann kamrat Philmann och kamrat
Tuur av sin knappa tid att ge oss lite
närmare instruktioner om den förestän-
dessa resan till Vormsö. Man presenterade för
oss vår färdledare kamrat Kilm och man
måste säga, som det senare framgick, att
han fyllde sin uppgift perfekt och inte
heller var så kall (kilm) som efter hans
namn kunde tänkas. Ja, och så var där
också snart kandidaten kamrat August
Jakobson. Man skakade hand. Det blev
några ord om programmet och då medde-
lade oss vår ledare kamrat Kilm, att se-
nast efter en timme dvs. vid tvåtiden
måste vi vara resfärdiga, annars kunde
vi komma försent till Hullo, ty där
skulle det börja vid 5-tiden och resan
räcker hela 3 timmar.

Man behövde samla krafter till den
förestående pårestående resan. Det blev
allmän mening att äta en kraftig middag.
Det blev också en duktig middag på
Jaktklubben. Syndiga tankar om resan du-
kade upp under middagen, om isens hål-
barhet, om det överhuvudtaget finns is
hela vägen o.s.v. Vi hade ju ingen översikt
över höllandens på isen. Hela vårt
sällskap gav sig livigt för första gången
med slädder över isen till Vormsö. Men
tanken på att våra skjutisar hade anknyt

med hästar från Vormsö lugnade oss, ty
då måste det säkert vara farbar väg. De
första frågorna blev dock, när man satt
färdiga till resan på släddarna, hur det
vore med isens hållbarhet. Det blev en
fem-sidig karavan tillsammans. Innan
det bar livigt, fick vi ännu några påsar
och ett par filtar från kommittén på
släddarna, men naturligtvis räckte det
inte för alla och det gav sig tillkänna
mycket hårt senare på isen. Så bar det
av. Klockan var några minuter över två.
Våra kuskar voro från Sviby och hade
kommit frivilligt för att skjuta oss,
hörde jag av min kusk, som var den ende
esten av kuskarna. Vi voro snart vid
stadens rand och gled ner längs en gata,
vid vilkens slut den isbelagda sjön —
Hapsal-viken — skyndade. Innan våra
hästar började trampa isen, skrämdes de
mindre modiga av oss av en skryt vid
gatans slut med texten "Isen för över-
gång farlig". Men den tycktes inte vara
så väst farlig, ty vägen slingrade sig
lugnt över isen, på sidan prickad med
uppsatta tillägnar.

Man började mer och mer krypa in i
kragarna och snart syntes bara näs-
tapparna av våra resande. Vinden blåste
hårt och bet vass i ansiktet ute på den
släta isen och för de ovana och i stadshus
kläder klädda kamraterna blev det ett
hårt prov för hälsan de två timmar vi for
över isen. På vägen blev det en liten
kapploppning mellan postmannens lilla
men eldiga häst och vår karavans hästar.
Men postmannens lilla var nästan duktig-
are för många gånger förbi oss.
Postmannen själv visade oss ofrivilligt,
hur hans träben kan lura honom på hala
isen och gjorde en gång en kyllerbyta
bredvid släden. Efter en timmes färd voro
vi förbi Håstholmen och efter den andra
timmen nåkades vi Sviby. Männan gjorde
en liten omväg genom Sviby för att lite
tidigare skona oss för vinden, som hade
gjort att vi i krypt och blivit stela
och frusna i benen. Sviby-männan hade
äkt bra, annars tar det tre timmar

och över detta för att åka från Hapsal
till Hullo, men nu blev det inte mycket
över två timmar. Vi höll framför Hullos
kommunhus, där kommunalrådet
kamrat Stenholm mottog oss. Kamrat
Stenholm hälsade oss välkommen och
gjorde oss glada med att säga, att det
väntade varmt te på pensionat Rosenblad.
"Det passar bra för att få kölden ur
kroppen", hörde jag kandidaten kamrat
A. Jakobson yttra. Teet fick vi inte länge
njuta av utan det var på tiden att börja
med sammanträdet. Ännu några kvicka
förberedelser och vi lägnade av till folk-
huset i Hullo. Folkhusets sal var prop-
full med människor. Kandidaten kamrat
A. Jakobson och de andra behöriga togo
plats i de första raderna. Kommunal-
rådet kamrat Stenholm steg fram till
estraden, och med ett kort tal på estniska
och senare på svenska öppnade han
sammanträdet. Efter det ljöd kraftigt
Internationalet. Nästa talare var kamrat
Teetsov från Röda Arméns Gränsbevak-
ning. Han talade på estniska. Jag såg
mig emellertid lite om. Salen var mycket
nyttigt dekorerad med Lenins och Stalins
bilder, med gröna talkransar och med
rött tyg och papper. På väggarna fanns
det paroller som "Leve ESSR-s broderliga
förbund!" "Med Kommunistiska Partiet
en lysande framtid tillmötes" o.s.v.

Efter kamrat Teetsovs tal, blev det ett
långt tal av kandidaten kamrat August
Jakobson.

Vände mig mot en bredvid sittande
yngling och frågade, hur gammal han
var och om han också skulle till valen.
Jo, det skulle han. Han var nitton år.
Johan Kornblom hette han. Frågade,
vilken känsla han har, då han nu av
sovjet-regeringen fått valrätt och nu
redan för första gången kan gå att
rösta. Han log och sade, att det nog går
bra och att han var glad för att få rösta.
Det enda som gjorde huvudvärk var
ryska språket, som han med andra
ynglingar höll på att riktigt lära: "Det

är svårt, men nog klarar man det
också", blev det hurså svarat till sist.
Under kamrat A. Jakobsons tal märkte
jag, att man lyssnade till talet med
största uppmärksamhet och att talaren
hade fått god kontakt med åhörarna. "En
mycket klok och sympatisk människa är
vår kandidat," hörde jag en av åhörarna
yttra. Första delen av sammanträdet
slutade med representantens för EK
(b)P Läänemaa kommitté kamrat
Kilm's ord, vilken gjorde upprop till
alla att rösta för de uppställda kandi-
daterna. Strax därefter började konsert-
delen. Kamrat Mickelin konfererade. Det
blev solonummer av kamrat Öunapu på
fiol. Nästa solist var baritonerna A. Arder,
konservatorielärare, som vällyttigt hade
lovat sin medhjälp vid Vormsöresan.
Med två svenska folksånger fick han
stora applåder. Så blev det orkester-
nummer och sedan var det igen bråttom
för en del av oss. Kandidaten kamrat
A. Jakobson skulle i kväll ännu tala på
annan plats. Klockan åtta på kvällen
skulle ett liknande möte i Saxby börja.
Här i Hullo folkhus skulle det bli dans
efteråt, så att orkestern stannade men
kamrat Arder skulle med. Efter några
minuter satte tre släddar livigt, bemannade
med fyra man plus kuskarna. Det blev
en underbar entimmes släddfärd i
månskenet längs mörka skogsvägar.
Lyckligt ankoma till en bondgård,
Anders' hette den, i vilken man hade
anordnat sammanträdet, började vi
direkt med kandidaternas kamrat A. Ja-
kobsons tal. Mycket bekvämt hade man
inrättat det tillfälliga sammanträdes-
rummet. Ordentligt dekorerade väggar,
talarbord dukat med rött duk och en röd
vimpel därpå, en halvmjuk lästol bakom
bordet och framför den rader av bänkar,
fulla med åhörare. Det första jag märk-
te var, att män och kvinnor suto
skärskilt. "Männan dom vill vara närma-
re, dom hör bättre sen," sade man mig,
då jag anmärkte på det. Men nej, nu

äro alla likställda, nu kan också kvinnor
höra bättre och leva med. Efter kamrat
A. Jakobsons tal, vände sig kamrat K.
Saarväll till åhörarna på svenska
språket med ett kort tal och föreläste
EK(b)P Centralkommitténs upprop till
alla väljare, vilket var tryckt för est-
lands-svenskarna på svenska språket.
Till sist talade kamrat Kilm på est-
niska och ställde upprop till befolkning-
en att komma till röstningen 100%.
Sedan blev det ännu svar på åhörarnas
frågor. Här svarade på estniska kamr.
Kilm och på svenska kamr. Saarväll.
Stämningen mellan kandidaten och
åhörarna blev här den intimaste. Och så
var vi färdiga att vända tillbaka.
Ännu de sista hälsningarna och löfte av
åhörarna att till valen gå 100% och så
bar det tillbaka till Hullo. Klockan var
över tolv, när det blev sängdags för oss
i Rosenblads pensionat. På natten hörde
vi, att det stormade hårt ute, och män-
gen av oss drömde, att isen gått upp och
att vi måste bli här minst en vecka.
Vormsöborna, de skulle säkert vara
glada över att få behålla en sådan
musik-ensemble, som den vi hade med
oss. De hade varit stormförusnata i
musiken och deras största önskan var,
att snart igen få höra en så god musik-
ensemble.

Det blev dock överfärd nästa morgon.
Isen var i bästa skick, fastän den var
bara 4—6 tum tjock och stormen hade
 varit stark på natten. Vid överfärden
blev det igen ett hårt prov, ty vinden var
denna gång ännu starkare, men det var
bra, att den var mera bakifrån. Och så
slutade vår färd med Nationernas Råds
i USSR kandidat kamrat August Jakob-
son där den hade börjat, i EK(b)P Lään-
emaa kommitté. Det hade blivit goda
minnen och tillfredsställelse med Vormsö,
sade kamrat A. Jakobson och det voro vi
alla med om. Tack och hälsningar till er
Vormsöbor!

ESSR-s hushållsplan för 1941

Statshushållningen går med jättesteg uppåt. Stort vikt vid utvecklandet av boskapskötseln

För första gången har Sovjet-Estland lyckan att höra till en familj av nationer, där man har börjat leda produktionsplanmässigt och där man eliminerar all produktionsanarki. Det största och effektivaste resultatet inom hushållningen är det möjligt att genomföra i en proletäriskt diktatur, där arbetarklassen har tagit makten i sin hand och stödjande sig på hela det arbetande folket har gjort gällande Sovjetordningen. Proletarietets diktatur, en stat, där makten är i arbetarklassens händer, är en förutsättning, genom vilken uppfyllande det är möjligt att börja med en planmässig produktion. Efter det Sovjetunionens femårsperioder gävo ett oantat resultat, då i det tidigare efterblivena, halvilda Ryssland på mindre än ett tiugotal år, tack vare den planmässiga hushållningen, det har växt ut ett förstklassigt starkt industri- och jordbruksland, där industrins och jordbruksproduktionens stignings tempo vore i medeltal 4-5 gånger högre än i de allra bästa kapitalistiska staterna, — när de såg, allt detta började även hela världens borgerliga länder liksom det borgerliga Estland söka planlägga hushållningen. Vi minnas nog, hur man hos oss uppställde alla slags femårsperioder, treårsperioder osv. Vi veta, att även på andra ställen liksom problem diskuterades och diskuterades. Alla dessa planer voro naturligtvis bestämda att misslyckas. Hela världen skakades 1929—1934 av en kris, så stark som aldrig tillförr. Krisen blev längre än någon tidigare och omfattade alla produktionsgrenar, vilka delvis ej än hunnit taga igen sig ens före den nya krisen 1937 såsom t. ex. Estlands agrarhushållning, vilken hela tiden ända in till det sista fordrade understöd.

Naturligtvis, alla försök att planlägga hushållningen måste gå om intet, ty förutsättningen, proletarietets diktatur, som skulle gjort alla produktionsmedel till samhällets egendom och öppnat möjlighet att utnyttja dem planmässigt, saknades. Man försökte lämna produktionsmedlen som i privategendom och i alla fall hushållna planmässigt. Man försökte teoretiskt bevisa, att monopolen och trusterna utvecklades, tills hela statshushållningen är en enda trust, där man kunde inrätta planmässig hushållning. Men man glömde, att kamperna mellan trusterna spetsa till sig, och framför allt, att ifall av monopol, den enda stimulansen, som för samhället framåt, dvs. den fria konkurrensen saknades. Denna har nu ersatt med en tävling med alla tillåtna och icke tillåtna

medel, men icke mera med rationaliseringen av sin fabriks produktionsprocess, såsom det var under den tidigare tiden före den fria konkurrensen. Därigenom har kapitalismen från en progressiv företeelse förvandlats till negativ, den har förvandlats till en ruttnande kapitalism, vilken förlamar produktionskrafternas utveckling. Därför är det också klart för oss, varför produktionsstoppet i den kapitalistiska världen oavbrutet sjunker, vilken företeelse faller särskilt i ögonen vid en jämförelse med Sovjetunionens snabba stegring.

Xven i Estland gällde alla dessa negativa faktorer. I en storindustri t. ex. arbetade år 1939 färre arbetare än 1913. Men i Estland hindrades utvecklingen, utom av de allmänna hämmande faktorerna, som gälla för den kapitalistiska världen av ännu andra faktorer, nämligen dess litenhet. Av hela sin produktion förde Estland till främmande marknader en tredjedel — till England 24%, till Tyskland 18%, till U. S. A. endast 7%.

Men att vara avhängig av den utländska marknaden betydde detsamma som att vara beroende av andra. I varje kapitalistisk stat i världen finns en strävan till den största möjliga oavhängighet från andra stater i utlandet. Denna strävan utnyttjade den borgerliga regimen endast för att tillmötte de då förefintliga enstaka textilmagternas intressen, till det kapitalistiska gräddskiktets förmån, för att sedan med idla paroller ännu mera utsuga det arbetande folket. Med hjälp av tullerna växte hos oss även allt slags handarbete, vilket på grund av brist på massproduktion tillfredsställde befolkningen. Även här sträckte bourgeoisie ut sin utslagsrör i det den betalade dem som sysslade med handarbete och hemindustri gränslös små löner. Men detta oaktat uppstodo hos oss skickliga handarbetare, snabba män inom hemindustrien, vilka förmådde bjuda oss varor av jämförelsevis god kvalitet.

Vid planerandet av folkhushållningen kan man icke lämna dessa förhållanden obeaktade, man får ej glömma den utveckling, som det borgerliga Estland genomgick på tiugo år. Vid planerandet av hushållningen måste man utgå från allmänna grunder, vilka teorin ger oss, i det vi samtidigt i full utsträckning taga i beaktande det konkreta tillstånd, som rådde i Estland, innan makten övergick till det arbetande folket. Dessa år för

utställningen och grunderna för planeringen. Men folkhushållningens planering består ej endast i att följdriktigt ordna produktionen, ej endast i att likvidera disproportionerna mellan de olika produktionsgrenarna. Nej, då vore planeringen endast utjämningen av de ekonomiska förhållandena, i det den låte sakerna utvecklas av sig själva, det skulle betyda att låta produktionsanarkien bestå, i det man glattade över endast några missförhållanden.

Estland måste under första dagarna, då man började planera hushållningen, ta itu med att ordna produktionen för sig själv, som en ledare, som en, som ger direktiv. Så hade det t. ex. under två år inom vår agrarhushållning blivit missväxt för såväl kultur- som ängshö. Redan år 1939, då missväxten var mindre, sjönk mjölkproduktionen. År 1940 förde med sig en ännu större missväxt för hö. Dessutom veta vi att vi stå mitt i en bitter klasskamp, där man har att vänta, att klassfienden på allt sätt söker förinta boskapen, för att därmed förminska mjölkproduktionen. Om vi ville vara endast förutseende, måste vi planera, att mjölkproduktionen och djurens antal under år 1941 minskas ännu mera. Men just när vi se detta få vi icke bli passiva åskådare. Nej, här måste vi aktivt stiga emellan och låta media i användning, för att uppnå det föresatta målet, som består däri att hos oss mjölkproduktionen ej får minskas. Och så planerades det även. Men under samma tid sörjde man för, att bristen på hö ersattes med koncentrat boskapsfoder och att man skulle göra uppställningen av mjölkproduktionen.

I det vi övergå till en noggrannare behandling av 1941 års plan för folkhushållningen, måste vi nämna, att den estniska industrin sommaren 1940 såsom det vanliga förhållandet är i det kapitalistiska samhället, led av en stor underbelastning. Fabriken arbetade med hälften av sin produktionskraft, hälften av maskinerna stodo, medan under samma tid de arbetslösa ej funno arbete. Hos oss voro stora fabriker såsom Kreenholm fullständigt lämnade åt sig själva, endast delvis oordentligt bevarade. Vårt folk känner och vet att arbetslöshetsproblemet håller på att lösas. Likaledes kan man under det nuvarande året förutse industriproduktionens höjning, ehuru un-

der år 1940 redan fabriken kännbart förstorade sin produktion, vilket även den stora och ihållande tillväxten av industriarbetare visar. Vanligtvis har under vintern antalet fabriksarbetare minskat, men i år är förhållandet motsatt; nu arbetar i fabriken fler arbetare än någonsin tidigare.

Alla industrier växa kraftigt hos oss. Undantag finns det ej. Tegelstensproduktionen växer, men framför allt produktionen av byggnadskalksten, emedan den på flera ställen ersätter tegel. Produktionen av takpapp stiger likaså.

Flera större och mindre fabriker ha börjat arbeta, man utvidgar och kompletterar fabriker, elektricitetsverk osv. Allt detta ger oss möjlighet att även i fortsättningen utvidga industriproduktionen.

På landbruksområdet ha 50.000 familjer tilldelats jord eller fått ny jord till sin tidigare. Hos oss har boskapskötseln kraftigt utvecklats. Även i fortsättningen måste vi i främsta rummet utveckla denna hushållsgrän, emedan såväl de geografiska (t. ex. Leningrads närhet) som de klimatiska och historiska förutsättningarna för utveckling ge oss de bästa möjligheter för boskapskötsel. Oavsett höets missväxt under två år på varandra följande år få vi dock ej låta mjölkproduktionen gå ned. Våra kor äro jämförelsevis produktiva och därför öppnar sig för oss möjligheten att på gynnsamma villkor sälja kalvar till Sovjet. Lantbefolkningen må taga detta i beaktande och uppföda alla kalvar ty detta är i år fördelaktigare än att slakta dem.

Men bredvid utvecklingen av mjölkboskapen få vi ej glömma de andra djuren. Svinens antal får ej bli mindre än under år 1940. Men då vi nu i stället för bacon uppföda större svin, så måste köttproduktionen stiga. Även fårens antal måste stiga. Detta ger ull för ullindustrin och kött till människorna. Man måste lägga större vikt vid höns-gårdarna. Vi ha en obegränsad marknad och tillräckligt med möjligheter för uppfödning av höns.

För att försäkra en foderbas för boskapen, måste vi under de närmaste åren utvidga användningen av obrukbar jord i det vi göra den brukbar. Vi måste öka säningsarealen för kulturbö och foderbete. Ävenledes måste vi lägga vikt vid odlandet av potatis- och köksväxter. Vi

ha spritfabriker, som icke arbeta med hela sin produktionsförmåga, bredvid oss ha vi en storstad för vilken vi äro den allra bästa köksväxt- och potatisbasen. När vi få ett år, som är normalt med avseende på de klimatiska betingelserna, måste även sådesproduktionen per hektar öka. För detta ändamål är det nödvändigt att våra lantmän noggrant gödsla jorden, för vilket ändamål man på gynnsamma villkor erhåller mineralgödsel.

Industriens utveckling, i samband med vilken arbetarnas antal ökar, och betydelsen av agrarhushållningens marknadsproduktion, bestämmer även den märkbara tillväxten av handelsomsättningen. Planen förutser här en kännbar utveckling av den statliga och kooperativa handeln samt minskandet av privathandeln.

På bildningsområdet använder man sig av hjälpmedel, för att från sexklassiga folkskolor övergå till sjuårig läsning. Därigenom växer elevantalet betydligt. Dessutom skapar man en mängd afton- och korrespondensskolor för bringande av såväl mellanskole- som högre bildning. Sammanladda utvecklas kännbart nätet av folkskolor och klubber.

Likaså måste den statliga plankommissionen sammanställa bilanser för bränsle, byggnadsmaterial och elektrisk energi, vilka bilanser sammanbinda folkhushållningens olika grenar och äro proportionerliga samt möjliggöra dessas obehindrade utveckling.

Denna korta översikt visar oss klart att Sovjet-Estland inom hushållningen går uppåt med jättesteg, vilket under vår tidigare regim aldrig skulle varit möjligt att uppnå. Man har sopat undan alla hinder, vilka bromsade produktionskraftens fria, obehindrade utveckling. Här består det sovjetestniska arbetande folkets lycka. Denna lycka ha vi tillkämpat oss, och nu måste vi vara på vår vakt, att den inte igen tages ifrån oss.

Dessa stora resultat äro våra egen händer arbete. Dem ha vi ej fått någonsans utifrån, för dem måste vi kämpa i vårt vardagliga arbete. Men arbetet födes ej mera i det kapitalistiska samhället, där frukten av arbetet rövades bort av produktionsmedlens ägare. Vår obehindrade utveckling, icke sedd i det borgerliga Estlands historia, är endast då möjlig, om vi för oss säkerställa den socialistiska ordningen, den socialistiska produktionens inbördes förhållanden.

Ordföranden för den statliga plankommissionen O. S e p r e.

Husdjurens utfodring

av Fr. Isberg
(Forts.)

Sedan uppmätning eller vägning av de på gården befintliga fodermedlens verkställda och deras viktsmängd är bekant, kunna de omräknas i foderenheter, varigenom ett exakt värde på deras näringsvärde erhålles.

Som exempel på hur ett fodermedels (vars kubikmassa är bekant) viktsmängd fastställas användes här det i föregående nummer av denna tidning givna exemplet på höets kubikmassa i en lada. Enligt detta exempel fanns det i ladan 150 m³ hö. Antag att detta var ängshö, så slår man upp i tabellen och ser efter huru mycket en kubikmeter ängshö väger och multiplicerar med denna siffra sedan det antal kubikmeter hö, som finns i ladan. Enligt vårt exempel fanns det 150 m³ som multipliceras med 75 (höets vikt pr kubikmeter) varvid tal 11250 erhålles, vilket betyder, att ladan innehåller 11250 kg hö. På samma sätt kunna alla fodermedels ungefärliga viktsmängder fastställas.

Fodermedlens omräkning i foderenheter, bestämmningen av deras näringsvärde.

Redan den praktiska djurägaren, som inte har några teoretiska kunskaper i husdjurskötseln känner till, att alla fodermedel inte ha lika stort värde vid utfodringen. Var och en känner till, att starrhö inte har samma värde som välbärgat klöverhö och att halm eller andra grovfoder inte kunna jämföras med spannmål av samma viktsmängder, när det gäller att utfodra mjölkkor eller goda göddjur. Därför ger den fö-

rela viktsmängden av fodermedel på gården ingen överblick av fodermedlens utfodringvärde, utan den är bara ett mellanled under uträkningen av fodermedlens värde vid utfodringen. Det är först efter omräkning till foderenheter, som man med bestämdhet kan säga, huru många djur jordbrukaren med den på gården befintliga fodermängden kan hålla över vintern.

Omräkning till foderenheter sker genom att fodermedlens viktsmängder multipliceras med de i nedanstående tabell angivna talen för varje fodermedel, där det finns angivet, huru många kg av de olika fodermedlen åtgår till en foderenhet och huru mycket äggvita varje foderenhet innehåller.

Fodermedlens Produktionsvärde.

Efter prof. Nils Hansson.

Fodermedel

Fodermedel	Kg. till en foderenhet	Antal foderenheter i ladan	Antal foderenheter pr äggvita pr foderenhet
Stråfoder.			
Hö. Vallhö.			
Klöverhö i början av blomningen	1.9	139	
Klöverhö i full blomning	2.2	120	
Gräsbladat klöverhö i början av blomningen	2.1	115	
Gräsbil. klöverhö vid full blomning	2.5	103	
Timotejhö i full blomning	2.5	73	
Lucernhö i full blomning	2.7	167	
Ängshö.			
Ängshö i full blomning	2.5	105	
Starrhö	3.0	90	
Grönfoderhö.			
Hö av vickerbärrer (full blomning)	2.7	122	
Hö av vicker o. ärter i början av blomningen	2.2	240	
Hö av grönbärrer	2.6	100	
Hö av grönkorn	2.7	78	

Halm och agnar.			
Höstadshalm	5.0	25	
Vetealm	4.0	33	
Kornalm, medelgod	4.0	33	
Vårsadshalm	4.0	33	
Kornalm medelgod	4.0	33	
Havrebalm	4.0	40	
Bajrväxt och fröbalm	3.5	123	
Ärtbalm	3.5	123	
Vickerbalm	3.5	123	
Bönsbalm	3.5	123	
Klöverbalm	4.0	132	
Agnar.			
Vetealm	3.0	27	
Rågagnar	3.4	24	
Kornagnar	3.0	15	
Havregnar	2.6	36	
Klöveragnar	2.0	158	
Hjårfoder.			
Löv, torkade	2.0	138	
Vass, tidigt tagen, torkad	2.8	121	
Sattfoder.			
Ensläpiga			
Av klöver i början av blomningen	7.4	163	
Av lucern i början av blomningen	7.4	163	
Av timotej i ankutningsåren	6.5	78	
Av efterskärrer	6.5	156	
Av rotfruktsblast	10.4	125	
Foderrotfrukter m. m.			
Rötter och rotknölar			
Foderbete	9.0	36	
Kålrotter	9.5	36	
Rövar	12.5	60	
Potatis	4.0	36	
Blast.			
Foderbetablast	15.0	150	
Kålrottsblast	15.0	135	
Potatisblast	10.0	60	
Kraftfoder.			
Sädeslagen			
Foderrovet	0.98	93	
Fodertråg	1.0	91	
Korn	1.0	66	

Blandad (½ korn och ½ havre)	1.1	81	
Havre	1.2	92	
Ärtor	1.0	172	
Vicker	1.0	200	
Böns	1.0	193	
Andra frön och frukter	0.6	109	
Kvarnavfall.			
Kli			
Vetecli	1.25	142	
Rågkli	1.25	142	
Kornkli	1.20	70	
Havrekli	1.80	33	
Objekakor.			
Jordmotskakor	0.8	330	
Sojakakor	0.8	307	
Bomullströskakor (dåligt skaldade frön)	1.0	273	
Solroskakakor, normala	0.85	306	
Linfroskakakor	0.80	229	
Mjölk och mejerieravfall.			
Oskummad mjölk	3.0	93	
Skummjölk	6.0	192	
Kärrmjölk	6.0	174	
Vassle	12.0	108	
Avfall från djur.			
Köttfodermjöl (benfritt)	0.8	382	
Fiskfodermjöl	0.85	467	
Blomjöl	0.85	494	
Kötsavfall	4.0	100	
I oranstående tabell äro medtagna endast de viktigaste fodermedlen, som finnas i Estlands svenskbygd. Med tillhjälp av denna tabell kunna sedan alla fodermedel på gården omräknas i foderenheter.			
De i tabellen angivna siffrorna visa, att det är ytterst välsedande att endast bedöma fodermedlens värde vid utfodringen efter deras viktsmängder, utan att bedömmningen alltid bör ske efter respektive fodermedels näringsvärde. Dessa näringsvärden äro naturligtvis grova medeltal, från vilka de olika fodermedlen i högsta grad kunna			

avrika. Orsaken till denna variation kan bero dels på fodermedlens botaniska sammansättning och dels på deras framställningsätt, varför vid omräkningarna alltid bör tagas hänsyn till dessa faktorer.

På hösten, när grödorna äro bärgade, måste djurägaren således göra en beräkning över de på gården befintliga fodermedlens näringsvärde. Som exempel på, hur en dylik beräkning utföres, användes här fortfarande vårt exempel av vilket det framgick, att en lada innehöll 11250 kg ängshö. Detta tal divideras sedan med siffran 2,5, som återfinnes i tabellens foderenhetskolumn och vilken visar, att det åtgår 2,5 kg ängshö till en foderenhet. I ladan finns det således: 11250 : 2,5 = 4500; alltså 4500 foderenheter.

Vidare är det av största vikt, att mängden äggvita i det hemmaproducerade fodret på gården fastställas. Även äggvitmängden kan på samma sätt fastställas med tillhjälp av denna tabell. Av vårt exempel framgick, att det i ladan fanns 4500 foderenheter. Enligt tabellen innehåller varje foderenhet 105 g smältbar äggvita, varför antalet foderenheter 4500 multipliceras med 105 och produkten av denna multiplikation visar, att ladan innehåller 472,5 kg äggvita.

På här ovan angivna sätt kunna sedan alla andra på gården befintliga fodermedels näringsvärden fastställas. Man bestämmer först fodermedlets viktsmängd och dividerar denna sedan med den siffran, som står i fodermedlets foderenhetskolumn, varvid antalet foderenheter erhålles. Antalet foderenheter multipliceras igen med respektive fodermedels äggvita pr foderenhet, varpå äggvitmängden i fodermedlet erhålles.

(Forts.)

Hjälpen från USA till England

Om man antager att Englands krigsindustri har lidit mycket, eller alldeles förstörts under de tyska luftangreppen mot England, spelar härvidlag U. S. A. en viktig roll i krigets fortsatta händelser. Englands hela skyddssystem baseras på hjälpen från U. S. A. Hädanefter måste man betrakta samarbetet mellan dessa bägge kapitalistiska länder särskilt noga, ty U. S. A. kan numera ej anses för en neutral stat. U. S. A. är Englands bundsförvant.

Sådan som stämningen nu är i Förenta Staterna, särskilt i de politiska kretsarna, måste man antaga, att den hjälp, som England kommer att få därifrån, icke är liten och obetydlig. Inom gränserna av denna hjälp kan man mycket väl tänka sig möjligheten att U. S. A. skickar trupper till såväl Europa som till Afrika. Alltså finns möjligheten att den nordamerikanska republiken aktivt träder upp på krigsskådeplatsen. Såväl finansiellt som materiellt kommer U. S. A. emellertid helt säkert att offra ofantliga förmögenheter till England. Motsvarande förberedelser pågå feberlutt.

Ett annat vittne om samarbetet mellan England och Förenta Staterna var tydligt nog det tal, som president Roosevelt höll den 29 december. I detta tal slungade han förebudelser mot Tyskland, för att detta ville underkasta sig hela världen. Vidare sade han, att Amerika aldrig befunnit sig i en sådan fara som nu.

"Vår framtid och säkerhet beror i hög grad på utgången av den kamp, som England nu för," sade Roosevelt.

"Häll Förenta Staterna göra allt för att bistå de riken, som föra krig mot Tyskland och Italien, finns det färre möjligheter att Förenta Staterna skulle dragas med i kriget än om vi ej skulle göra det."

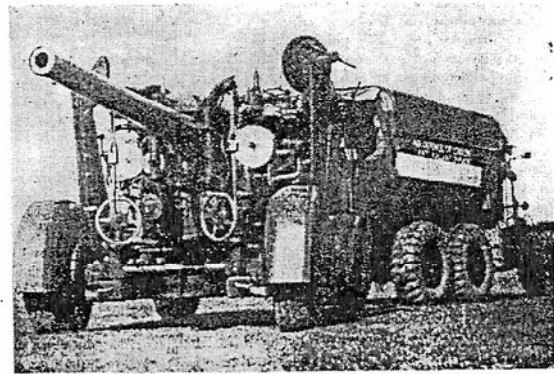
Såsom det framgår av detta tal förbinda amerikanerna det europeiska kriget med sin egen säkerhet, och med tanke därpå söka de självklart göra allt för att bringa England hjälp. Dessutom finns det för hajar och miljardärerna i Amerikas vapenfabriker därmed stora möjligheter att göra en glänsande affär på statens och folkets bekostnad.

Roosevelts tal framkallade i såväl den tyska som i den italienska pressen en skarp kritik och hans tal fördömdes överallt.

"Giornale d'Italia" skriver om samma tal, att Roosevelt håller på, väl icke officiellt förklarat, men i alla fall existerande krig, i det han ställer sig på Englands sida mot axelmakterna och Japan.

Livliga debatter ästadkom Roosevelts tal även i Förenta Staternas kongress. "Associated Press" meddelar, att medlemmen av representanternas hus, demokraten Cox därvidlag sade, att Roosevelts sista tal var detsamma som krigsförklaring. En fortsatt hjälp åt England skulle betyda, att U. S. A. aktivt deltar i kriget.

Emedan den tredje januari kongressen i U. S. A. började en ny session, där man bl. a. även kommer att behandla Roosevelts program angående hjälp åt England i form av vapen och lån, så blir det troligen ganska snart klart, hur långt Förenta Staternas hjälpverksamhet kommer att sträcka sig.

MODERN KRIGSREDSKAP.

Kommunikén beträffande avslutandet av det Ekonomiska Avtalet mellan Sovjetunionen och Tyskland

Med undertecknandet av det Utvidgade Ekonomiska Avtalet den 10 januari 1941 avslutades de ekonomiska förhandlingar mellan Sovjetunionen och Tyskland, som pågingo i Moskva alltsedan slutet av oktober 1940. Från Sovjetunionens sida underskrevs avtalet av Sovjetunionens Folkkommissarie för Utrikeshandel kamrat A. I. Mikojan och från Tysklands sida av Utrikesdepartementets delegat dr. K. Schnurre. Det nya avtalet baserar på det Ekonomiska Avtalet mellan Sovjetunionen och Tyskland från den 11 februari 1940 och är en vidare etapp i utförandet av det från båda regeringarna år 1939 planerade ekonomiprogrammet. Genom avtalet regleras handeln mellan Sovjet-

unionen och Tyskland till den 1 augusti 1942. Storleken av det i avtalet fastslagna varuutbytet överstiger betydligt det förra avtalets gränser. Sovjetunionen säljer till Tyskland industriella råvaror, oljeprodukter och matvaror, i synnerhet säd. Tyskland ger Sovjetunionen industriredskap.

Förhandlingarna fördes i en anda av ömsesidig förståelse och förtroende, i samklang med de mellan Sovjetunionen och Tyskland rådande vänskapliga förhållandena. Alla ekonomiska frågor, även de som uppstod i samband med anslutningen av nya områden till Sovjetunionen, löstes i samklang med båda ländernas intressen.

ställda normerna. Den sammanlagda produktionen av den finska industrien sjönk förra året med 14%. För bostadslösa medborgare måste man bygga 60.000 bostadshus.

Bristen på födoämnen i Finland ökar

Helsingfors 4. I. (TASS.) Som det redan meddelats, har det i Helsingfors uppstått allvarliga svårigheter med anskaffandet av kött. Man får ej alltid kött ens på kort. I samband med bristen på kött mottog regeringen ett beslut om tvångsaktning av boskap. Enligt denna förordning har man beslutat slakta 10-20% av boskapen och 20% av kalvarna.

Kötttransonens har minskats med hälften. Även foderbristen är stor, och foderföremålen icke i frihandeln.

Enligt beslut av finska regeringen får delvis ej heller potatisen säljas fritt. (ETA.)

Barnens svåra läge i England

London, 4. I. (TASS.) På grund av luftangreppen mot Manchester har därifrån till mindre farliga områden evakuerats 550 barn. De flesta av dessa evakuerades redan vid krigets början, men under en längre paus mellan luftangreppen återhämtades de av föräldrarna.

På en lärarekonferens i Oxford rådgjordes om inkvarteringsträgen av sjuka barn, som evakuerades dit från de bombarderade områdena. Det visade sig att barn som hade skarlaksfeber ganska ofta hade spritt denna sjukdom.

I ett område dit en hel skola evakuerats, voro myndigheterna tvungna att stänga ett privat barnsjukhus eftersom sanitetsdepartementet vägrade att understödja detta. Konferensen mottog en resolution som kräver, att de lokala myndigheterna genast ge anvisningar om hur man måste kampa mot uppkomsten av smittsamma sjukdomar. (ETA.)

panernas förbindelsevägar. Det bergiga landskapet möjliggör det för de kinesiska partigrupperna att framgångsrikt använda sin taktik. Men även japanska truppavdelningar operera där i små grupper.

Det gångna året visar en stegring av de kinesiska truppernas stridskapacitet. Enligt kinesiska uppgifter har Kina för närvarande reguljära styrkor på 2 miljoner man och 1 miljon man irreguljära trupper. Dessutom äro nya kontingenter under militärisk utbildning. Av japanska trupper finns det i Kina ungefär en miljon man. Fortfarande äro japanerna överlägsna i krigstekniken, kineserna i sina outömliga människoförråd. Till kinesernas förmån är den ofantliga storleken av deras land. Öppnandet av ammunitionstransiten genom Burma och utvecklingen av krigsindustrin i Kinas sydvästra provinser hjälper mycket till de kinesiska truppernas tekniska utrustning.

Japans försök att avsluta det 'japansk-kinesiska mellanhavandet' nu snart har hittills ännu icke funnit någon praktisk lösning. Det långvariga kriget som utmårklar Japan och kräver stora offer från båda sidorna, pågår fortfarande.

Lösningen försiggår på havet

"Krasnaja Zvezdas" internationella översikt.

Moskva den 9 januari. (TASS) I en internationell översikt som offentliggjordes i "Krasnaja Zvezda" skriver man:

De första dagarna av år 1941 karakteriserades av händelser, som visade, att de krigförande staterna intensivt förbereda sig för en vidare utvidgning av krigsområdet. I sina nyårstal kallar den tyska pressen år 1941 för det avgörande året. Författarna av dessa tal utgå från förutsättningen, att Tyskland som har initiativet i väster i sina händer, ernär segrern, innan fienden hunnit stärka sin försvarskraft med USA:s hjälp.

Den engelska pressen i sin sida bekräftar Churchills ord, att tiden arbetar till Storbritanniens förmån och att år 1941 bringar stora ändringar inom Englands försvarsmakt.

Tyskarna betona på sista tiden allt mera betydelsen av sjökriget vid de stundande händelsernas utveckling. "På havet sker lösningen", skriver den tyske sjökrigs-specialisten professor Waldyer-Hartz i en skrivelse, som nyligen offentliggjordes i en wienertidning. Waldyer-Hartz skriver, att en sådant stormakt som England, vilket har stora erfarenheter i sjö- och expeditionskrig, kan besegras, endast om man bryter dess makt på havet.

Enligt författarens ord är den tyska krigsflottan alldeles medveten om, vilken stor uppgift står framför den. Den tyska krigsflottans styrka ligger icke endast i undervattensbåtarna, utan även i de stora slagskeppen. "Det engelska överväldet på havet," slutar skrivelsen författaren, "kan icke brytas inom några månader. Men eftersom det politiska läget har tvingat oss att taga till vapen mot Storbritannien, underkasta vi oss makten av lagen, som är skriven på den port, vilken för till världsmakten: Lösningen sker på havet."

Den utländska pressen meddelar, att man har övergett till ett allt raskare tempo vid byggandet av krigsskepp i Tyskland. De engelska luftmaktens allt tätare turer till de tyska flottbaserna och dockorna bevisa att det engelska admiralitetet icke underskattar tyskarnas förberedelser för sjökriget. Om vidare perspektiv beträffande kriget vittnar även det, att i de engelsk-amerikanska förhandlingar, som för närvarande pågå, frågan om samarbete i sjökriget blir allt aktuellt. (ETA)

Med detta nummer följer en

väggkalender,

som, tillhandahålls prenumeranterna gratis och lösummerköpare till ett pris av 30 kop. med tilläggen.

Finland i ekonomiska svårigheter

I vilka stora ekonomiska svårigheter Finland redan nu är, bevisar tydligast vädjan om hjälp, med vilken Finland nyligen vände sig till Förenta Staterna. Deutsches Nachrichtenbüro bekräftar meddelandet, att den finske ambassadören i Washington Procopé den 11 december 1940 vände sig till USA:s medborgare med en offentlig bön om att förse Finland med fettämnen, säd, skodon och tvål. På alla dessa ämnen börjar det i Finland råda all större brist. Först och främst, medelade ambassadör Procopé, behöver Finland dock nödvändigt pengar och kredit till köp av andra nödvändiga produkter.

"Uusi Suomi" meddelar, att under andra hälften av december säljningsmöjligheterna för vete blevo allt mindre på grund av de små förråden. Dessutom finns det allt mindre råg på marknaden. För att förse befolkningen med kött har regeringen utgivit en bestämmelse, enligt vilken jordbrukarna äro förpliktade att slakta till 20% av nötkapen och 10% av kalvarna. Det råder stor brist på kreatursfoder. I frihandeln finns det absolut inget kreatursfoder. Med en förordning av den finska regeringen förbjöds delvis även frihandeln av potatis. De flesta förnödenhetsvaror säljas sedan någon tid endast på kort. Dock kan man för det mesta icke fylla de fast-

Därtill använde japanerna motoriserade trupper, luftflottan och artilleriet. Icke stående på nämnvärt motstånd gingo de över floden Hankang och togo den 17 juni Itchang. Striden om Itchang var häftig och staden gick flera gånger ur hand i hand.

Itchang förblev slutligen i japanernas händer, men sitt främsta mål, förstöringen av de kinesiska militär-makterna, eräddade de icke. Operationerna varade i nästan tre månader — maj, juni och juli — och avslutades därmed, att japanerna förde sina positioner längs floden Jangtse mot väster. Därefter började japanerna omgruppera sina trupper och först den 23 november började de ett nytt anfall på en bred front, åter med hjälp av luftstridskrafter och motoriserade trupper och med det gamla målet att förinta den kinesiska arméns huvudkrafter, som hade samlats mot dem. Den detta angrepp hade en sämre utgång än det första. Genom framgångsrika motangrepp trängde kineserna fienden redan efter en vecka tillbaka till utgångspositionen.

En stor aktivitet uppvisade de kinesiska trupperna i synnerhet under årets andra hälft i bassängen av

Kriget mellan Japan och Kina är 1940

Kriget mellan Japan och Kina har varit redan i tre och ett halvt år. Krigsverksamheten pågår på ett ofantligt stort område med många miljoner involverade. Medan de japanska trupperna hade ganska mycket framgång under de två första krigsåren, karakteriserades krigsverksamheten under år 1940 av ett besynnerligt stillestånd på alla fronter. Frontlinjen har endast litet förändrats i Syd-Kina, annars är den oförändrad.

I sin översikt av krigsverksamheten i Kina under år 1940 framhäver medarbetaren i "Krasnaja Zvezda", P. Krainov följande viktigare händelser:

Vid slutet av år 1939 och i början av förra året företogo de japanska trupperna ett anfall norr om Kanton, längs järnvägen Kanton-Hankau, för att föröna den syd-kinesiska fronten med fronten i mellersta Kina. För genomförandet av denna operation samlades dit 5 divisioner. Deras första mål var besegrandet av staden Kau-Tschou, dit den kinesiska provinsen Kuantsung regering hade dragit sig efter besegringen. av

Kanton. Till genomförandet av denna operation företogs japanerna två månader, men kineserna tillintetgjorde deras planer redan på den nionde dagen. De japanska trupperna slogs tillbaka i Kantonens omejd och de förlorade härvid 10.000 man.

Senare hade striderna i denna trakt endast lokal karaktär. Kanton med omejd förblev i japanernas händer. Behållandet av Kanton är av stor betydelse för japanerna. På den vägen skickade japanerna sina hjälptrupper till Syd-Kina. Dessutom ligger Kanton i omedelbar närhet av den brittiska basen Hong-Kong. I Japans nya planer, som föreser en expansion i sydhavet och utträngandet av det brittiska inflytandet i Stilla Oceanen, har Kanton som japansk stödjepunkt en viktig roll.

I början av maj företogo japanerna ett stort anfall i omgivningen av floden Hankiang, dit de samlade 150.000 man. Som sitt främsta mål hade de en slutgiltig förstöring av de kinesiska militärkrafterna — 40 divisioner. Deras plan var följande: att besegra Itchang och andra viktigare punkter, att splittra de kinesiska militärkrafterna och förinta dessa för att på detta sätt tvinga den kinesiska regeringen till kapitulation.